

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	19.00 Fiatal házasok csoportja
Kedden	18.00 Kezdő katekumen
Szerdán	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.00 Haladó katekumen
Péntek	18.00 Gimnazisták ifjúsági csoportja
Szombaton	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Ferenc pápa meghirdetésére a mai vasárnap az összes európai templomban **gyűjtést** szervezünk az **ukrajnai rászorulókat** támogatására.
2. **Április 30-tól, vagyis jövő hét szombattól** áttérünk a nyári miserendre. A változás **csak az esti szentmiséket érinti**, a reggeliek változatlanok maradnak. A Széchenyi úti kápolnában 17 órától 18 órára, a templomban 18 órától 19 órára fognak módosulni.
3. **Április 30-án, vagyis következő szombaton reggel 9 órakor lesz** azon elsőáldozásra készülő gyerekek **első gyónása**, akik immár második éve készülnek az Oltáriszentség vételére, valamint ezt a hitoktatóikkal megbeszélték. Imádkozzunk ezekért a gyermekekért, hogy valódi találkozás jöhessen létre az élő és irgalmas Krisztussal.
4. **Július 4-től 8-ig lesz idén az ifjúsági tábor Keszthelyen**, amelyre szeretettel hívjuk 5. osztálytól felfelé a fiatalokat. Részleteket megtudni és jelentkezni Tamás atyánál lehet június 1-ig.
5. **Jövő héten május elseje**, amely a munka ünnepe és anyák napja is.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. április 24. IX. évf. 17. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Húsvét V. vasárnapja

Abban az időben, amikor az áruló Júdás kiment a teremből, Jézus beszélni kezdett: „Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne. Ha Isten megdicsőül benne, Isten is megdicsőíti őt saját magában, sőt hamarosan megdicsőíti.

Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek. Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

Útravaló

Szeretni... Új parancs? Mit akar ez jelenteni a XXI. században? Abban a korban, amikor az ember pusztán egy számmá, statisztikai adattá válik egy eltömegesedő világban. Éppen ezért semmire sincs olyan nagy szüksége a modern embernek, mint éppen arra, hogy egyszer úgy igazán megragadjon, felemelje, és már-már elvesztett emberi méltóságba visszahelyezze őt ez a szeretet. Az ember a tömegben elveszti a nevét és egyéniségét. A társadalom óriási gépezetének egy kicsi csavarja lesz belőle. Ha kihull, rögtön pótolják,

és a gép zavartalanul megy tovább. A tömegben - elveszett az ember. Amikor méltatlankodik a pesti ember, hogy tömeg van a villamoson, nem gondol arra, hogy az az asszony, aki mellette tolakszik, azért siet, mert tudja, hogy még aznap kell kimosnia és megfőznie másnapra. Nem gondol arra, hogy a suhanc, aki a két kocs között ütközön meggyötört arccal füttyörész, lehet, hogy lelki kérdésekkel vívódik. Nem gondol arra, hogy az autóbusz kalauz azért ideges, mert ő is ember, tele egyéni problémákkal és gondokkal. Hovatovább egyre inkább ilyen névtelen számokká leszünk egymás számára. Lelkileg is így eltömegesedünk, jelentéktelen, elszürkült, elértéktelenedett emberekké válunk, akiknek már nem is ember mivoltunk ér valamit, hanem a munkaerőnk, a teljesítményünk, az a haszon, amit el lehet könyvelni utánunk.

Nos, ebből emel ki az Isten szeretete. Ez a név: Jézus, éppen azt jelenti, hogy Isten a tömegben elvesző ember után megy, éppen az ilyen ember sorsán akad meg a szeme. Lehet, hogy mindenki átnéz rajta, mint a levegőn, lehet, hogy senki sem törődik személyes ügyeivel, - de Jézus éppen azért jött, hogy kiemelje az embert a tömeg kavargó forgatagából, és azt mondja: Te Isten gyermeke vagy! Érted? Olyan ember vagy, akiért Isten a szeretet legvégső áldozatára is kész. Olyan drága vagy, aki után Isten vágyódik nagy, könyörülő szeretettel. Tehát nem csak egy névtelen senki vagy a sok millió többi között, hanem a legmagasabb rendű ember: olyan, akit Isten szeret!

Hogyan élem meg ezt a szeretetet a mindennapjaim során? Le tudok-e mondani a saját akaratomról, elképzeléseimről a másikért? Akarom-e minden erőmmel Jézus akaratát keresni és tenni? Felismerem-e mindegyik embertársamban az ott élő Krisztust?

„A keresztények a testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek. A földön időznek, de a mennyben van polgárságuk. Engedelmeskednek a meghatározott törvényeknek, de életükkel felülmúlják a törvényeket. Mindenkit szeretnek, mindenki üldözi őket. Félreismerik őket, elítélik őket; halálra adják őket, de életre támadnak. Szegények, és sokakat gazdagítanak, mindenben szűkölködnek, és mindenben bővelkednek. Gyalázzák őket, és a gyalázatban megdicsőülnek. Szidják őket, és ők áldást mondanak. Megalázzák őket, és ők tiszteletet tanúsítanak. Egészen egyszerűen: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban.” (A Diognétoszhoz írt levélből)

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Most megnyugszom,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,

Új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten. (Túrmezei Erzsébet)